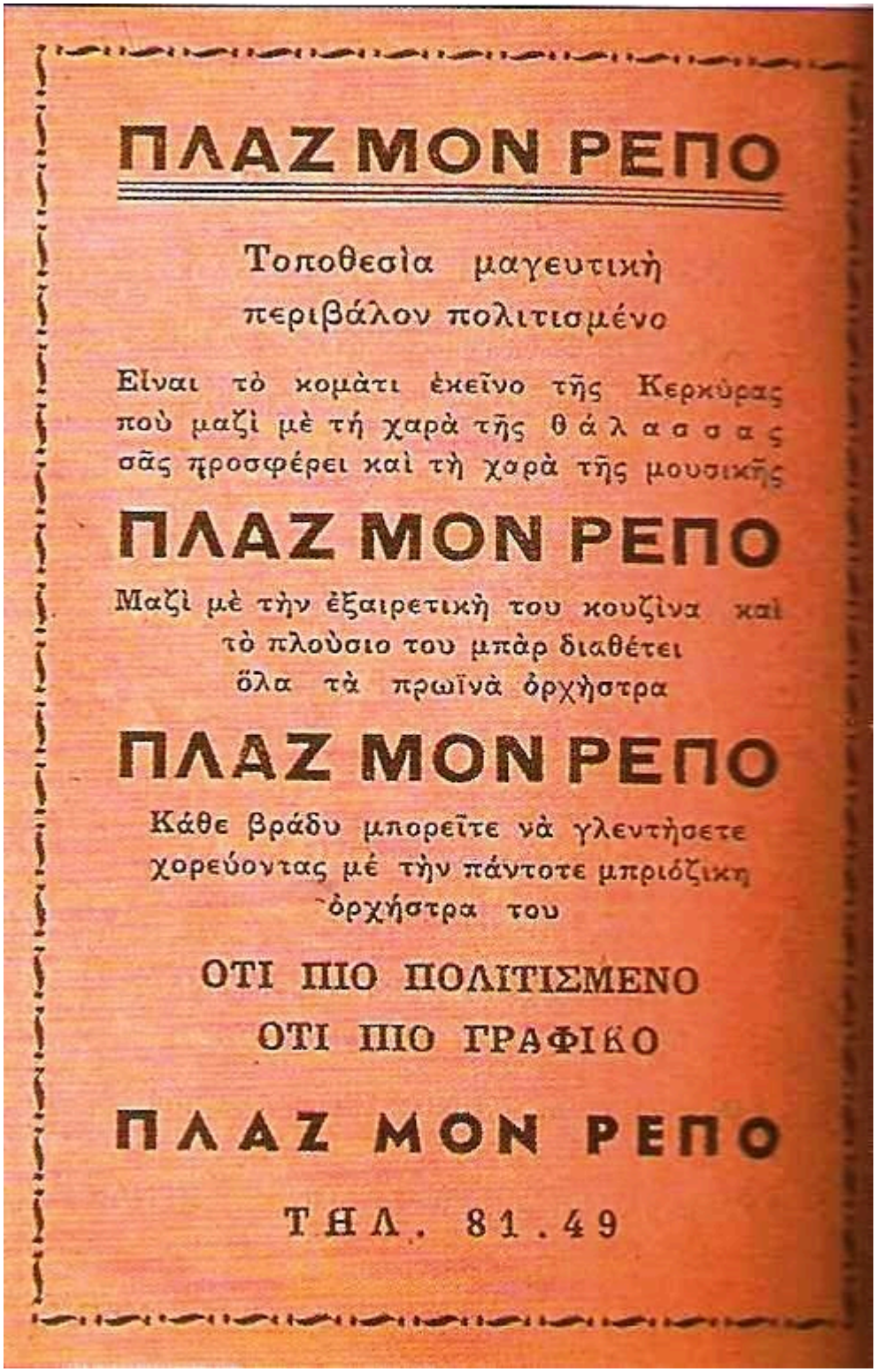
Ημέρα Περιβάλλοντος

written by Γιώργος Καγκουρίδης | 05.06.2024

– Ελάτε στο Μο ρεπό να κάμουμε μια βόρτα.

– Θάρθω. Ωραία θάναι.

Εξεκίνησα. Με τα πόδια. Γιατί πού θα παρκάρω εκεί; Καλύτερα με τα πόδια. Επήγα από τη Λεωφόρο. Κάνουν’ έργα. Χρειαόντανε; Δεν εχρειαόντανε κατά τη γνώμη μου. Άλλοι δρόμοι έχουνε πίγιο ανάγκη. Αλλά κι αυτό καλό. Ό,τι και να γίνεται καλό.

Από τη κολόνα του Ντούγκλας επέρασα απέναντι. Εκοίταα το νερό. Ρήχη. Τα πάντα όλα όξω. Πότε θα κάμει πλύμη; Να τα σκεπάσει; Αλλά κάτι μυρίζει. Τι μυρίζει; Εσκόνταψα.
– Δε βλέπεις μπροστά σου; Θα σκοτωθείς.
– Αμηδά ήξερα; Ού, πω πώ! Λάκκος! Θα σκοτωθεί άνθρωπος. Γιατί δε τσου κλείνει ο Δήμος;
– Είναι δουγειά του ΟΛΚΕ.
– Και περιμένουνε να σκοτωθώ;
– Πάμε απέναντι που έχει και ίσκιο. Πρόσεξε πως θα περάσεις. Τρέχουνε τ' αυτοκίνητα. Κοίτα δεξιά, αριστερά. Ελεύτερα…, πάμε.
– Κάνουν' έργα;
– Αναπλάθουμε το Άρσος.
– Κι ήταν' ανάγκη να το ξεβρακώσουνε; Γιατί τα κόβουνε;
– Το λέει η μελέτη.
– Ποιά μελέτη;
– Λένε που είναι σπουδαία.
– Το σπουδαίο να τήνε πιάκει. Άκου σπουδαία…, με το πριόνι στο χέρι είναι;
– Πρόσεχε 'δω που πατείς. Μετά τη πλαζ το πεζοδρόμιο είναι για νάνους. Πρόσεχε!
– Προσέχω, στραβός είμαι; Και γιατί έχει κίτρινες γραμμές;
– Ήτανε για το ποδηλατόδρομο.
– Και τι γυρεύει αυτή η κολόνα μεσ' στη μέση;
– Εκεί ήτανε. Από πριν.
– Εσφάγιασα να κατουρήσω.
– Έχει τουαλέτα μόλις μπεις στο Μο Ρεπό, δεξιά.
– Μα είναι κλειστή. Που θα κάμω;
– Κρατήσου.
– Πάω στα δέντρα.
– Θα σε δούνε.
– Και τι να κάμω;
– Πάμε πίσω σε κάνα καφενείο. Δε το ξέρεις; Στα καφενεία πάει όλος ο κόσμος. Άμα δεν ήτανε και τα καφενεία ρεντίκολο θα εγινομάστενε. Αυτά μας εβγάνουνε ασπροπρόσωπους.
– Πάω! Πάω μπροστά. Βιάομαι! Δικαιολογησέ με σ' αυτός που μ' εκαλέσανε.
– Κάμε δουγειά σου!